

มีดพร้า กับ ก้อนหิน

นำเสนอเมื่อ : 2 มิ.ย. 2552

กฎหมายน่าสะออน

"...ผู้ที่มีดบดหาใช้ผู้สูญเสียหยันตาไม้

แต่ผู้ที่มีดบดคือผู้ที่ปกปิดความบกพร่องของตนเอง..." วาหะคานธี

ข้อเท็จจริงได้ความว่า ผู้เสียหายได้ไปตีมีดสุราที่งานบวชและกลับถึงบ้านประมาณ ๑ ทุ่ม ได้ดูบุตรสาวซึ่งกำลังอ่านหนังสืออยู่ สร้างความไม่พอใจแก่ภรรยาเป็นอย่างมาก จึงเกิดการทะเลาะกันเสียงดัง สักพักหนึ่งได้ยินเสียงสิงของตกบนหลังคาบ้าน

ผู้เสียหายเดินออกไปดู เห็นจำเลยซึ่งมีบ้านติดกันยื่นอยู่รั้วหน้าบ้าน จึงถามว่าขว้างสิ่งของ(ก้อนหิน)ใส่บ้านของผู้เสียหายทำไม จำเลยตอบว่าไม่ไดขว้างและถามกลับว่าผู้เสียหายขว้างสิ่งของใส่บ้านจำเลยทำไม

ผู้เสียหายตอบว่า ขว้างสิ่งของใส่บ้านของจำเลยเป็นการแค้นที่จำเลยขว้างสิ่งของใส่บ้านผู้เสียหาย แล้วทั้งคู่ได้ทาทายใจออกไปพันกัน และทั้งคู่ได้ถีดมีดออกไปต่อสู้กันบนถนนหน้าบ้านพัก

ผลปรากฏว่าผู้เสียหายได้รับบาดเจ็บหลังใบหูขวา ที่โหนกแก้มขวา บาดแผลที่ศีรษะด้านขวา และบาดแผลที่นิ้วก้อยมือขวา ญาตินำส่งโรงพยาบาลและแพทย์รักษาไว้ทัน

พนักงานสอบสวนได้จับกุมและทำการสอบสวนแล้วส่งสำนวนให้พนักงานอัยการพิจารณา มีคำสั่งฟ้อง และยื่นฟ้องต่อศาลฐานพยายามฆ่าผู้อื่น

จำเลยให้การต่อสู้ว่าถูกรกระทำเป็นการป้องกันโดยชอบด้วยกฎหมาย มีปัญหาว่าจำเลยจะอ้างป้องกันได้หรือไม่ ?

กรณีดังกล่าวศาลฎีกาเห็นว่า...การกระทำของจำเลยมีลักษณะชวนให้เกิดการวิวาทรุนแรง เพราะหากผู้เสียหายก่อความรำคาญให้จำเลย ก็น่าจะใช้วิธีพูดจาขอร้องแต่โดยดี มิใช่ถือมีดพร้าไปยื่นอยู่หน้าบ้านของผู้เสียหายอันมีลักษณะก้าวร้าว

อีกทั้งเมื่อพิจารณาบาดแผลของผู้เสียหายที่ใบหูขวา โหนกแก้มขวา ศีรษะด้านขวาและบาดแผลที่นิ้วก้อยมือซ้าย ปรากฏว่าบริเวณหลังใบหูขวานั้นเป็นบาดแผลพาดยาวตัดใบหูเกือบขาด จากลักษณะบาดแผลดังกล่าวเชื่อว่าเกิดจากจำเลยจงใจฟันผู้เสียหายในระยะใกล้ชิด เป็นการเลือกฟันที่อวัยวะสำคัญของร่างกายบริเวณเดียวกันหลายครั้ง

นอกจากนี้ขนาดของมีดพร้าของกลางมีความยาวรวมด้ามประมาณ ๒๕ นิ้ว นับว่าเป็นมีดขนาดใหญ่ที่อาจใช้เป็นอาวุธฟันทำอันตรายบุคคลอื่นถึงแก่ความตายได้ จำเลยจึงยอมแล้งเห็นผลได้ว่าผู้เสียหายอาจถึงแก่ความตายได้

ถ้าหากไม่ได้รับการรักษาพยาบาลจากแพทย์ทันที่
การกระทำของจำเลยจึงถือได้ว่าเป็นการกระทำโดยมีเจตนาฆ่าผู้เสียหาย
เมื่อผู้เสียหายไม่ถึงแก่ความตายสมดังเจตนา จึงมีความผิดฐานพยายามฆ่าผู้เสียหาย

เมื่อเกิดเหตุรุนแรงถึงขั้นจำเลยใช้มีดพร้าของกลางทำร้ายผู้เสียหายดังกล่าว
จำเลยจะอ้างว่ากระทำเพื่อป้องกันสิทธิของตนหาได้ไม(คำพิพากษฎีกาที่ ๔๖๒๘/๒๕๕๑)

...หลักเกณฑ์ในการป้องกันโดยชอบด้วยกฎหมายมี ๔ ประการ คือ

๑. มีภัยอันตรายซึ่งเกิดจากการประทุษร้ายอันละเมิดต่อกฎหมาย
๒. ภัยอันตรายนั้นใกล้จะถึง
๓. ผู้กระทำจำต้องกระทำเพื่อป้องกันสิทธิของตนเองหรือของผู้อื่นให้พ้นจากภัยอันตรายนั้น
๔. กระทำไปพอสมควรแก่เหตุ

การที่ผู้สมัครใจเข้าวิวาทต่อสู้กัน
จะอ้างว่าจำต้องกระทำเพื่อป้องกันตนให้พ้นจากภัยที่คู่วิวาททำร้ายตนไม่ได้ เพราะการวิวาท
หมายความว่าทั้งสองฝ่ายสมัครใจเขาต่อสู้กัน ต่างฝ่ายต่างทำร้าย และได้ต่อสู้กันขึ้น เช่นนี้จึงอ้างป้องกันไม่ได้

...การทะเลาะวิวาทนำมาซึ่งความแตกแยก ความรุนแรง และความหายนะต่อตนเองและคนใกล้เคียง...